

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat in toepassing van artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater, de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke personen die voor menselijke consumptie bestemd water leveren of gebruiken de analyses van 1989 vóór 1 april 1990 moeten indienen bij het Bestuur voor Leefmilieu.

De resultaten van de analyses C1 en C2 dienen onder de vorm van een jaarbalans en deze van de analyses C3 en C4 integraal te worden meegedeeld. Al deze gegevens zijn op dit ogenblik nog niet beschikbaar.

Vraag nr. 183**van 30 januari 1990****van de heer H. SUYKERBUYK***Buitenlands drijfmest — Illegaal storten*

In 1986 werd door de voorganger van de geachte Minister medegedeeld dat, in verband met het illegaal deponeren van drijfmest vanuit het buitenland op gronden gelegen in het Vlaamse Gewest, niets wijst op een georganiseerde overtreding.

Mag ik de geachte Minister vragen mede te delen of dit nog steeds zo is ?

Kan hij mij bovendien antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. In hoeveel gevallen gebeurden vaststellingen, met opstellen van PV ?
2. Wie deed de vaststellingen (politie, rijkswacht, daartoe gemachtigde ambtenaren) en op welke plaatsen ?
3. Hoeveel vervolgingen en hoeveel veroordelingen hebben plaatsgevonden ?

Antwoord

In antwoord op voornoemde vraag, kan ik het geachte lid meedelen dat uit de gegevens verzameld door het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu geen „georganiseerde overtredingen” inzake het illegaal deponeren van drijfmest vanuit het buitenland op gronden gelegen in het Vlaamse Gewest kunnen worden afgeleid.

Volgens de mij beschikbare informatie werd alleen in de provincie Antwerpen het illegaal storten van buitenlands drijfmest vastgesteld en dit viermaal : twee vaststellingen werden gedaan te Arendonk door de Controleur der Douanen van Turnhout ; in Mol werd de vaststelling gedaan door de politie en in Baarle-Hertog door de politiekorpsen van Turnhout, Balen en Lommel en ook door OVAM.

Het uiteindelijk gevolg dat de gerechtelijke overheid aan deze processen-verbaal heeft voorbehouden is mij niet bekend.

Vraag nr. 184**van 31 januari 1990****van de heer J. SLEECKX***Zuivering oppervlaktewateren — Financiering*

Uit de pers (Gazet van Antwerpen van 27 januari 1990, blz. 2) verneem ik dat in het gerenommeerde juridische tijdschrift Rechtskundig Weekblad een studie is verschenen van een Inspecteur van Financiën in verband met de financiering van de zuivering van oppervlaktewateren in Vlaanderen.

Uit deze studie zou blijken dat in het programmadecreet van 20 december 1989, dat de uitvoering van de Vlaamse begroting 1990 moet verzekeren, fundamentele rechtsbeginselen inzake het heffen van belastingen niet zouden zijn geëerbiedigd. Er is zelfs sprake van ongrondwettelijkheid.

Bij het nalezen van betreffende studie komt het mij als niet-jurist inderdaad voor dat indien er sprake is van belastingen (ook voor natuurlijke personen) de prerogatieven van de wetgevende macht niet zijn gerespecteerd. Quid ?

Is de kwijtschelding van 397 miljoen frank (zie ook Humo van 25 januari 1990, nummer 2577, blz. 146), wel in overeenstemming met het principe „de vervuiler betaalt” ? Of is het bij gebrek aan wettelijke (of decretale) basis om het te innen dat dit bedrag werd kwijtscholden ?

Gaat men nog 200 miljoen frank innen ? Op welke basis ?

Antwoord

1. Het geachte lid verwijst naar de studie die onlangs verscheen in het Rechtskundig Weekblad (nummer 22 van 27 januari 1990).

Het geachte lid vraagt zich af of in het programmadecreet van 20 december 1989 de prerogatieven van de Wetgevende Macht werden gerespecteerd, in het bijzonder „indien er sprake is van belastingen (ook voor natuurlijke personen)”.

Ik ben zo vrij de aandacht van het geachte lid te vestigen op de memorie van toelichting bij het ontwerp dat resulteerde in het programmadecreet van 20 december 1989. Hierin worden de redenen uiteengezet die ertoe hebben geleid om de bij artikel 22 van de wet van 26 maart 1971 geregelde mogelijkheid voor de provincies om een jaarlijkse provinciale belasting te heffen ter dekking van hun bijdrage in de kosten van de waterzuivering, te vervangen door een rechtstreekse gewestelijke milieuheffing.

De bepalingen betreffende de gewestelijke milieuheffing zijn gestoeld op de bevoegdheid die het Gewest put uit artikel 110 en 113 van de Grondwet om belastingen te heffen.

Overeenkomstig artikel 110 van de Grondwet stelde de Vlaamse Raad zelf de wezenlijke bepalingen vast die de belastingsschuld van de belastingplichtige determineren, zoals de grondslag en de aanslagvoet. Het decreet bevat daarenboven de principiële rege-

len betreffende de inning en de invordering van de belasting. Zoals de Raad van State terecht opmerkte, werden de meeste bepalingen dienaangaande na genoeg woordelijk overgenomen uit de wet van 23 december 1986 betreffende de invordering en de geschillen ter zake van provinciale en gemeentelijke heffingen, met dien verstande dat een aantal aanpassingen nodig waren aangezien het hier gaat om een gewestelijke heffing.

De voormelde gewestelijke heffing is, als belasting, uiteraard onderworpen aan het annaliteitsbeginsel en dit overeenkomstig artikel 111 van de Grondwet. Overeenkomstig artikel 50, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, keurt de Raad jaarlijks de begroting goed.

Opdat de gewestelijke belasting zou kunnen worden geheven, moet en zal de machtiging om ze toe te passen jaarlijks opnieuw worden aangevraagd.

Gelet op de vervanging van de provinciale bijdrage door de milieuheffing, wordt in het huidige artikel 32decies van de wet van 26 maart 1971 gesteld dat de kosten van beheer en werking van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering worden gedekt door enerzijds de voormelde milieuheffingen en anderzijds door de bijdragen ten laste van de ondernemingen, instellingen en inrichtingen die aangesloten zijn op een openbare riool of een moerriool van de Maatschappij. Voor de berekening van de bijdragen van de laatstgenoemde ondernemingen, instellingen en inrichtingen werd conform het advies van de Raad van State de berekeningsformule in het artikel 32undecies zelf opgenomen. Zoals in de memorie van toelichting werd opgemerkt, werd hiervoor de formule hernomen die voordien vervat lag in het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988, waarin de gegevens met betrekking tot de bij koninklijk besluit van 23 januari 1974 vastgestelde eenheid van verontreinigende belasting zijn verwerkt. Het programmadecreet brengt als dusdanig geen wijziging aan de voorheen bestaande regeling van de bijdragen van de ondernemingen, aangesloten op een openbare riool of moerriool van de Maatschappij, als een retributie in de zin van artikel 113 van de Grondwet, waarvoor een uitdrukkelijke decretale machtiging volstaat.

2. De aangelegenheid, bedoeld in het tweede gedeelte van de vraag van het geachte lid, dateert vóór mijn bevoegdheidsperiode (periode 1978-1982). De voorgestelde oplossing is mijns inziens wel de enig mogelijke gezien het noch materieel noch juridisch mogelijk en uitvoerbaar is om belastingen en/of retributies te beslissen en te vestigen met terugwerkende kracht. Mijn inziens mag men het principe „de vervuiler betaalt” niet ondergraven door onwettige invorderingen te verrichten.

Vraag nr. 186
van 1 februari 1990
van de heer J. DE ROO

Afvalstoffenbeleid — Exploitatie stortplaats Maldegem

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij in verband

met de stortplaats te Maldegem-Burkel, geëxploiteerd door de IVM-Eeklo, het volgende meedelen ?

1. Wanneer werd deze stortplaats vergund, door wie, voor welke termijn, voor welke afvalstoffen ?
2. Welke inspecties van het grondwater vonden plaats, met welke frequentie, welke zijn er de resultaten en de beoordeling van ?
3. Welke bijzondere voorwaarden werden opgelegd met betrekking tot het afval op deze stortplaats ?
4. Welke adviezen werden door de OVAM met betrekking tot deze vergunning uitgebracht, meer bepaald met betrekking tot de uitbreiding ervan ?

Antwoord

1. Voor de stortplaats te Maldegem werden in toepassing van het Afvalstoffendecreet volgende vergunningen verleend :
 - besluit van de Bestendige Deputatie van 1 juli 1983 tot 1 juli 1988 voor volgende afvalstoffen :
 - verbrandingsgas (bodem + vlieggas)
 - schroot afkomstig van de verbrandingsoven
 - niet-brandbare huishoudelijke afvalstoffen
 - slib van septische putten en vetvangsers, rioolslib
 - puin, afbraakmateriaal.
 - besluit van de Bestendige Deputatie van 13 april 1989 tot 13 april 1994 voor volgende afvalstoffen :
 - bodemas afkomstig van de verbrandingsoven
 - niet-brandbaar grof vuil
 - puin, afbraakmateriaal
 - in noodsituaties : huisvuil.
2. Rond de stortplaats bevinden zich 4 peilputten ter controle van het grondwater. Deze putten werden bemonsterd op 21 november 1986, 16 februari 1988 en 10 april 1989. Uit de resultaten blijkt een lichte organische verontreiniging en een verhoogd zinken kopergehalte in 3 peilputten.

In de vierde peilput wordt een meer uitgesproken verontreiniging vastgesteld, zowel wat betreft organische parameters, zoutgehalte als metalen. Er blijkt een duidelijk verband te bestaan tussen de vastgestelde verontreiniging en de kwaliteit van het stagnerend percolatiewater op de stortplaats.
3. Volgende bijzondere voorwaarden werden opgelegd :
 - uitvoeren van een hydrogeologisch onderzoek
 - aanleggen van bijkomende (diepere) peilputten.
4. OVAM adviseerde voorwaardelijk gunstig met het oog op de sanering van het terrein en de realisatie van de nabestemming (bosgebied).

Vraag nr. 187
van 2 februari 1990
van de heer J. TIMMERMANS

Militaire domeinen — Vigerende stedenbouwkundige voorschriften

Op de gewestplannen zijn militaire terreinen wit gela-